

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
 ἑτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνία δραχ. 6.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἑτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἑτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 40.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μό-
 νον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπι-
 στολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ
 συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος
 καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ.

Ἐνῶ τὸ Σύνταγμα διαμαρτύρηται, τὸ ἔθνος κραυγάζει, ὅτι τὸ μυσαρὸν τῶν προσωπικῶν Κυβερνήσεων σύστημα, τὸ περιαγαγὸν τὸ ἔθνος εἰς τὴν ὀδυνηρὰν καὶ ἀπελπιστικὴν ταύτην κατάστασιν, πρέπει νὰ παύσῃ, ἢ Αὐλὴ, ἵνα διατηρήσῃ τὸ προσφιλὲς τοῦτο σύστημά της, ἀπεφάσισεν, ὡς φαίνεται, νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν παράστασιν τοῦ τραγικοκωμικοῦ πολιτ. δράματος δι' ἄλλων προσώπων, ἵνα τοιουτοτρόπως δυνηθῇ, ὅπως μέχρι τοῦδε, νὰ ἐξαπατήσῃ καὶ πάλιν τὸ εὐαπάτητον ἔθνος, συνειθισμένον ἄχρι τοῦδε νὰ προσέχῃ εἰς τὴν ἀλλαγὴν τῶν προσώπων καὶ οὐχὶ τοῦ διέποντος ὀλεθρίου προσωπικοῦ κυβερνητικοῦ συστήματος. Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ ἀνατρέψῃ τὸ σεσαθρωμένον ὑπουργικὸν οἰκοδόμημα, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύεται, δὲν ἔχει σκοπὸν ν' ἀπαρνηθῇ τὸ προσωπικὸν κυβερνητικὸν σύστημα, ὅπερ ἀπὸ ἑπταετίας λυμάνεται τὸν δυστυχεῖ τοῦτον τόπον.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε διαφόρων ἐπιχειρημάτων

τῶν συμβούλων τοῦ Στέμματος δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ πιστεύσωμεν, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο δὲν ζητοῦσι νὰ διατηρήσωσιν ἐν τῇ ζωῇ. Ἐὰν οἱ σύμβουλοι εἶχον σκοπὸν ν' ἀφήσωσι τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα νὰ λειτουργῇ ἐλευθέρως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ δὲν θὰ συνεβούλευον τὸν προσφιλεῖ ἡμῶν ἡγεμόνα νὰ διατηρῇ μέχρι τοῦδε τὸ μυριάκις ἐγκληματίσαν Ὑπουργεῖον δὲν θὰ εἶχον τὴν συνδρομὴν τῶν ξένων, καὶ δὲν θὰ τὸ ὕβριζον ἐνώπιον αὐτῶν δὲν θὰ ἐπεσκέπτοντο τοὺς ἀχρούς, καὶ δὲν θὰ ἐτάραττον τὴν ἡσυχίαν τῶν κρουόντων τὰς θύρας τοῦ Ἄδου.

Ἄλλ' ὅμως μόλα ταῦτα δὲν θὰ δυνηθῆτε πλέον νὰ τὸ ἐξαπατήσῃτε. Τὸ ἔθνος δὲν ζητεῖ ἀλλαγὴν προσώπων, ἀλλὰ μεταβολὴν τοῦ ὑφισταμένου ὀλεθρίου συστήματός σας διότι εἰς τὴν ἀλλαγὴν αὐτὴν ἐλπίζει νὰ εὐρηθῇ τὴν τάξιν, τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν πρόοδον. Δὲν ἐπιθυμεῖ τὰς ὑπουργικὰς μεταβολὰς, γινομένας κατὰ τὴν ἡμετέραν βούλησιν καὶ ἀρέσκειαν, ἀλλὰ κατὰ τοὺς συνταγματικοὺς κανόνας δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ βλέπῃ εἰς τὴν εὐθύνησιν τῶν κοινῶν τῆς Πατρίδος τὰ προ-

όντα τῆς ἰδιοτροπίας καὶ ἰδιοτελείας σας, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας θελήσεώς του δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ διοικῆτε σεῖς αὐθαρέτως, ἀλλὰ αὐτὸ τοῦτο.

Ἐπὶ ἑπταετίαν διοικεῖται ὁ τόπος ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ μυσαρῶ συστήματός σας, ἀπὸ ἑπταετίας ἐκλείσατε τὸν συνταγμ. χάρτην, τί καλὸν ἐπράξατε; Ἐξέλθετε τῶν ἀνακτορικῶν θαλάμων διὰ νὰ ἴδητε, ὅποιον Ἰσοφρόν πένθος καλύπτει τὸ ἔδαφος τῆς δυστυχούς ἡμῶν Πατρίδος! Ἐξέλθετε νὰ ἴδητε εἰς ποῖον βάραθρον ὀδηγεῖτε αὐτήν. Ἀφοῦ λοιπὸν οὔτε δεκτὸν, οὔτε ὠφέλιμον εἶνε εἰς τὸν τόπον τοῦτον τὸ ἐν ἰσχύει σύστημά σας, διατὶ ἐπιμένετε νὰ τὸ ἐφαρμώσῃτε πάλιν, ζητοῦντες βοήθειαν ἀπὸ τοὺς ἀχρούς καὶ ἀδυνάτους; Διατὶ κρούετε τὰς θύρας αὐτῶν καὶ τοὺς ταράττετε τὴν ἡσυχίαν; Δὲν ἀπελπίσθητε ἀπὸ τὰς ἀσθενεῖς Κυβερνήσεις, ἀλλὰ θέλετε νὰ κάμητε νέα τοῦ συστήματός σας πειράματα, ἵνα κορέσητε τὴν ἀκόρεστον μικροφιλοδοξίαν σας; Νομίζετε, ὅτι θὰ δυνηθῆτε νὰ στηρίξητε τὸ οἰκοδόμημά σας ἐπὶ τῶν σαθρῶν τούτων βάσεων; Νομίζετε, ὅτι θὰ δυνηθῆτε νὰ ἐπιβάλητε εἰς τὸ ἔθνος τὴν

Κ Η Π Ο Σ

Ο ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ.

Τῆς Ἑλλάδος μου τὰ κτήνη, διὰ ποῖον μὲ νομίζου,
 Ὅπου τόσον ἀυστόλως μὲ συκοφαντοῦν καὶ βρίζουν;
 Μήπως ἦμαι Δεληγεώργης, ἢ Συγγρός ὁ λωποδύτης,
 ἢ ὁ Βούλγαρης ὁ μέγας τῆς Πατρίδος καταδύτης,
 Νὰ ἀνέχωμαι τοσοῦτον τῶν κτηνῶν τὰς προσβολὰς;
 Λύσσα! τὰς γαϊδουρινὰς τῶν θὰ συντρέψω κεφαλὰς...

Ἄγνοοῦν ὅτι τοῦ ἔθνους εἶμ' ὁ μέγας πρωτοστάτης!
 Κι' ὄχι σύμβουλος τῆς πλάνης, τῆς δουλείας, τῆς ἀπάτης.
 Πῶς λοιπὸν τολμοῦν νὰ λέγουν, ὅτι τῆς Αὐλῆς ὁ κόλαξ
 Εἶμαι, κι' ὅτι τὴν Ἑλλάδα θεὸς νὰ φάγῃ ὡς βρυκόλαξ;
 Νὰ μὴν ἦμαι ὅ,τι εἶμαι, ἂν τοὺς τόσους μου ἐχθρούς,
 Δὲν κρεμάσω, δὲν συντρέψω, ὡς ἀχρείους καὶ αἰσχρούς!

Προσπαθοῦν μὲ γίλια μέσα καὶ διὰ τῆς ἀγυρτίας,
 Νὰ μὲ παραστήσουν ὅτι εἶμ' ἐργάτης τῆς δουλείας.
 Καὶ ζητοῦν μ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔς τὸ ποδᾶρι νὰ σηκώσουν,
 Τῆς Ἑλλάδος μου τὰ κτήνη, διὰ νὰ μὲ ἐξοντώσουν.
 Λύσσα! τοὺς διεσθαρμένους, τοὺς ἀχρείους συκοφάντας,
 Θὰ τοὺς στείλω μετ' ὀλίγον εἰς τὴν λαιμητόμον πάντας.

Ἄντι νὰ εἰποῦν πῶς εἶμαι εἰς τὸν τόπον ἐγὼ μόνος
 Τοῦ Σου ντάγματος ὁ στύλος! καὶ οὐχὶ ὁ ἐβνοκτόνος.
 Ναί, ἀντι νὰ διαδίδουν ὅτι εἶμαι ὁ Μεσσαίας!
 Καὶ πιστότερος ἀπ' ὅλους σύμβουλος τῆς Βασιλείας!
 Ὅτι ἐκπληρῶ καθήκον ἱερὸν ἂν συμβουλευῶ,
 Κ' ἤδη ὅπου ἐν Ἀγγλίᾳ κτήνη ἀντιπροσωπεύω!..

Καὶ πιστεύουν μ' ὅσα λέγουν καὶ μὲ ὅσα τυμπανίζουν,
 Ὅτι τὸν Βαλαωρίτην πρὸς στιγμὴν τὸν ἐκφοβίζουν,
 Κι' ὅτι δύνανται μὲ ταῦτα ν' ἀνατρέψουν τοὺς σκοπούς μου,
 ἢ κἂν γαλινὸν νὰ θέσουν εἰς τοὺς διαλογισμούς μου.
 Συμφορὰ τους! κατὰ κράτος θέλω νῦν τοὺς ξεκληρίσει,
 Ἄφοῦ ἔχω τὴν Δουλείαν πρὸ πολλοῦ ἐγκαθυδρίσει...

αυθαίρετον θέλησίν σας; Δὲν ἀνεγνώσατε τὴν Ἱστορίαν του διὰ τὴν ἰδίαν πῶς ἀντή- μνησε τοὺς θελήσαντας νὰ καθιερώσωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τὸ προσφιλὲς σύστημά σας;

Διαδίδετε διὰ τῶν ὀργάνων σας, ὅτι θέ- λετε ἰσχυρὰν Κυβέρνησιν, ἵνα δυναθῇ νὰ δι- οικήσῃ τὸν τόπον καὶ νὰ φέρῃ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν, καὶ πρὸς τοῦτο συνεβου- λεύθητε καὶ ἐπίσημον ἕξιον ἄλλὰ ποὺ ἄλ- λου; ὅτι εὑρήτε τὴν ἰσχυρὰν αὐτὴν Κυβέρ- νησιν, παρὰ εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ἔθνους; ποὺ θὰ εὑρήτε τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν, παρὰ εἰς τὴν εὐκρινῆ συμβουλὴν τοῦ ἀγ- γλου ὑπουργοῦ, ὅστις παραδειγματικῶς σὰς ἐρράπισε διὰ τοῦ ἀπεσταλμένου ἐφιάλτου; Ἄλλὰ δὲν πλανᾶται τὸ ἔθνος πλέον, διότι ἰσχυρὰν Κυβέρνησιν δὲν ἐπιθυμεῖτε ὁ ἐγωϊ- σμὸς, ἡ ἰδιοτέλεια καὶ τὸ μισαρὸν πάθος σας δὲν σὰς ἀρῖνει νὰ ἴδῃτε ἐνώπιόν σας Κυβέρνησιν ἐθνικήν καὶ ἂν ποτε τὴν ἴδατε, τὴν ἀπεκρούσατε ὡς Δικτατορικήν.

Τὸ ἔθνος λοιπὸν ἠινόησε τὰς προθέσεις σας καὶ τὰ φιλοδοσπορικὰ φρονήματά σας ἐκ τῶν παρελθόντων ἀρχοῦντως ἐδιδάχθη, τὰ δὲ παρόντα τῶ ἀφῆρσαν πᾶσαν ἀμφι- βολίαν. Δὲν ἐπιθυμεῖτε ἐθνικὴν ἰκανὴν Κυ- βέρνησιν, ἀντιστρατευομένην πρὸς τὸ ὑπά- ρχον σύστημά σας; διότι οἱ ἐπιθυμοῦντες δὲν κρούουσι τὰς θύρας τῶν ἀγρῶν καὶ ἀδυ- νάτων, ἀλλὰ τὴν ἐκλεκτικὸν τοῦ ἔθνους δὲν ἀδιαφοροῦσιν εἰς τὴν τολμηρὰν καὶ ἀσεβῆ καταπάτησιν τῶν Συνταγματικῶν θεσμῶν καὶ δὲν κωφεύουσιν εἰς τὴν φωνὴν ὀλοκλή- ρου τοῦ ἔθνους. Οἱ ἐπιθυμοῦντες τὸ Σύν- ταγμα φυλάττουσιν αὐτὸ ἐν τοῖς κόλποις τῶν, ὡς εἰκόνα, καὶ δὲν ἐπιτρέπουσι νὰ τὸ μαιίνωσι χεῖρες ἀσεβεῖς καὶ διεφθαρμέναι.

Ἄλλὰ χωρεῖτε, ὅσα ἂν θέλητε παρατεῖ- ναιε τὸν ἀσεβῆ ὑπουργικὸν βίον, ὅσον θέ- λετε; κάμειτε ὅσα θέλετε ὑπουργικὰς με- ταβολὰς, δὲν θὰ δυναθῆτε ὅμως νὰ στηρί- ξητε τὸ σαθρὸν οἰκοδόμημά σας ἐπὶ ἐδά- φους ἐνθα ἀκούονται ἀνατρεπτικοὶ δονισμοί; δὲν θὰ κατορθώσητε τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυ- χίαν, δὲν θὰ δυναθῆτε νὰ καταπραυνῆτε τὴν

μυθὴν τοῦ ἔθνους, ἐνὸς δὲν ἀφίνετε ἔλευ- θεράν τὴν κίνησιν τῆς συνταγματικῆς μη- χανῆς, ἐνὸς οἱ καλούμενοι εἰς τὴν διευ- θυσίαν τῶν πραγμάτων τῆς Πατρίδος δὲν εἶνε προϊόντα τῆς θελήσεως τοῦ ἔθνους; θὰ τὸ ἐξαντλήσητε, θὰ τὸ ἐξευτελίσητε, ἀλλ' ἐπὶ τέλους θὰ σὰς ἀναγκάσῃ νὰ κύψητε τὸν ἀυχένα ἐνώπιον τῆς ἀκατάβλητου ἰσχύος αὐτοῦ, ἂν θὰ σὰς ἐπιτρέψῃ νὰ μένετε ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Οὐδὲν νεώτερον ἔχομεν ν' ἀναγγεῖλωμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις. Τὸ ὑπουργεῖον, ὅπερ ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν πνέει τὰ λείψθια, ἄνευ ἐλπίδος σωτηρίας, διατηρεῖται εἰσέτι ἐν τῇ ζωῇ διὰ δυναμωτικῶν φαρμάκων, μέ- χρις οὐ ἐτοιμασθῶσι τὰ τῆς Θανάτος του καὶ ληφθῶσιν αἱ προσήκουσαι ἐκ Λονδίνου δια- ταγαὶ περὶ τοῦ καταλλήλου διαδόχου. Τοι- οῦτοτρόπως ὁ Κυβερνητικὸς θίασος μένει εἰσέτι ὁ αὐτὸς μέχρις οὐ εὐρεθῆ ἕτερος κα- ταλληλότερος θίασος ἡθοιωῶν, ἵνα ἐξακο- λουθήσῃ τὴν αὐτὴν παράστασιν τοῦ τραγι- κοκομικοῦ προσωπικοῦ Κυβερνητικοῦ δρά- ματος, ὅπερ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀρξάμενον δὲν ἐφθασεν εἰσέτι εἰς τὸ τέρμα του, καὶ δὲν θὰ φθάσῃ, ἂν δὲν ἐκλείψωσιν οἱ ἐφιάλται οἱ περιστοιχίζοντες τὸν θρόνον.

— Ἐνῶ τὸ ἔθνος ἄπαν βοᾷ, ὅτι πρέπει νὰ μεταβληθῇ τὸ παρὸν σύστημα τῶν προ- σωπικῶν Κυβερνήσεων, ὅπερ ἀπὸ ἐπταετίας λυμένεται τὸν τόπον καὶ νὰ ἐπανεῖλθῃ ἡ ἐκ- τροχιασθεῖσα συνταγματικὴ μηχανὴ εἰς τὴν ἀληθὴ αὐτῆς τροχίαν, κληθήσῃ εἰς τὴν διέθυνσιν τῶν πραγμάτων Κυβερνήσεως ἐ- θνικῆς, δυναμένης νὰ σύγκρατῆσιν τὸν τό- πον καὶ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰ συμφέροντα αὐ- τοῦ, οἱ σύμβουλοι ὁμοῦς τοῦ Στέμματος ἐξακολουθοῦσι τὸν σκοπὸν τῶν, ἐνεργούντες νὰ ἀλλάξωσι πρόσωπα καὶ οὐχὶ σύστημα, νομίζοντες ὅτι διὰ τῆς μέχρι τοῦδε παιζο- μένης ταῦτης κωμωδίας θὰ δυναθῶσιν νὰ ἐ- ξαπατήσωσι καὶ αὖθις τὸ ἔθνος, ὅπερ μέχρι

τίνος προσεγγεν εἰς τὴν ἀλλαγὴν τῶν προ- σώπων, ἀδιαφορῶν περὶ τοῦ θλευθρίου προ- σωπικοῦ συστήματος. Ἄλλ' ὁ καιρὸς τῶν τοιούτων κωμωδιῶν παρήλθε πλέον.

— Πῶς, φίλτατοι ἀναγνώσται, νὰ μὴν θαυμάση τις τὴν μεγαλοφυῶν τοῦ Νικου- τοπούλου, διότι, ὅτι οὗτος κατώρρωσε δὲν ἡδυνήθη τόσον καιρὸν νὰ κατορθώσῃ ὀλο- κληρὸν τὸ ὑπουργεῖον μὲ τοὺς 80 βουλευ- τὰς του; δηλ. κατώρρωσε νὰ συλλάβῃ ἐπ' αὐτοφόρῳ ἐρίζοντας τοὺς ἀντιπολιτευομέ- νους καὶ νὰ τοὺς παραδώσῃ διὰ τοῦ Πρωικοῦ Κήρυκός του εἰς τὴν κοινήν καταδίκην, σώ- ζων κατὰ συνέπειαν τὸ ὑπουργεῖον ἀπὸ τοῦς ὄνυχας αὐτῶν. Μ' ἄλλους λόγους, ἐπειδὴ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἐξελέγονται μεταξύ των ἄρα ἡ Κυβέρνησις, εἶνε νόμιμος, ἀγνή, παρ- θενική, ἰκανὴ κλπ. καὶ πρέπει νὰ μένῃ εἰς τὴν Ἑξουσίαν; ῥάβδος ἐν γωνίᾳ, ἄρα βρέ- χει. Εὐγέ σου, Νικουτοπούλε, μεγατίμη ἀ- νερ, ὅστις διὰ τῆς γανωματικῆς σου τέχνης καὶ τῆς πρωτοτύπου λογικῆς σου κατώρ- θωσες νὰ μουτζουράξῃς τοὺς.

— Εἶδομεν ἐν τινι ἐφημερίδι ὅτι πλησίον τῶν ἀνδριάντων τοῦ Γρηγορίου καὶ Ῥήγγα πρόκειται νὰ ἐγερθῇ καὶ τοῦ αἰοιδήμου Κο- ραῖ. Ἡμεῖς, ὡς καὶ ἅπαντες οἱ Ἕλληνες, φρονούμεν ὅτι πρέπει νὰ ἐγερθῇ καὶ ὁ ἀν- δριάς τοῦ Βαλαωρίτου, ὅστις τὰ πάνδεινα ἐπαθε καὶ πάσχει πρὸς χάριν τῆς Πατρίδος καὶ ἐνουμείσθη ὅτι πρὸ δλίγων ἡμερῶν ἀ- κόμῃ ἐρραπίσθη ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἀγ- γλίας Δέρβου, διότι ὑπερασπίσθη ἐνθέρμως καὶ γενναίως τὰς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος. Ἡσύχασε, μέ- γα εὐεργέτα καὶ λυτρωτὰ τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους! ἡ Ἑλλάς δὲν λησμονεῖ τὰς μεγά- λας εὐεργεσίας σου θὰ σὲ τιμῆσῃ ὑπὲρ πάν- τα ἄλλον θὰ σὲ στεφανώσῃ χρυσοῦ στεφά- νῳ καὶ θὰ σὲ στήσῃ ζῶντα ἐν τῇ Πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος.

— Ἡ φωνὴ τοῦ Ἀριστοφάνους, καὶ τοι- βροντώδης, δὲν ἡδυνήθη ὁμοῦς νὰ εἰσελθῇ, μέχρι τοῦδε εἰς τὰ πεφραγμένα καὶ δυσήκοα τῆς Ἀστυνομίας ὧτα, ἵνα λάβῃ πρόνοιάν τινα περὶ τῆς ἀγοραίας ἀκολασίας. Ἐνῶ τὸ

κρέας πωλεῖται οὐχὶ κατὰ τὴν διατίμησιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν θέλησιν τῶν κρεοπώλων, ἐνῶ ὁ ἄρτος εἶνε ἀθλιέστατος καὶ ὑπερτι- μημένος, ἂν καὶ οἱ σῖτοι εἰσὶν ὑποτιμημένοι, ἐνῶ τὰ σταθμὰ, ἅπαντα μεταχειρίζονται ἐν τοῖς τριόδοις οἱ μεταπράται, εἰσὶν ἐλλειπῆ, ἡ Ἀστυνομία ὁμοῦς βαδίζουσα παραλλήλως μὲ τὸ προϊστάμενόν της ὑποτρειθὸν δὲν σκο- πεῖ νὰ ὑστερήσῃ αὐτοῦ, ὅθεν ἀγρὸν ἀγο- Ͼζει. Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν ἀμφιβολία, ὅτι τὰ πάντα βαίνουσιν ἐσπευσμένως εἰς τὴν παραλυσίαν καὶ τὴν ἀποσύνησιν.

— Μετὰ μεγάλῃς εὐχαριστήσεως ἀναγ- γέλωμεν, ὅτι ἀπὸ τῆς προσεχέως Δευτέρας ἐπαναλαμβάνονται αἱ Ἑλληνικαὶ παραστά- σεις ὑπὸ τοῦ ἐκ νέων σπουδαστῶν συγκρο- τηθέντος θιάσου, τῆ ἀόκνη φροντίδι καὶ ἐνεργείᾳ τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς πάντοτε εὐγενῶς ἐργαζομένων κκ. Βαρθέρη καὶ Ἀρνωτάκη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Θορυβῶδεις συζητήσεις ἤρξαντο ἐν τῇ γαλλικῇ ἐθνοσυνελεύσει· αἱ μὲν ἀριστεραὶ μερίδες ζητοῦσιν ἐπιμόνωσιν τὴν ἀνακήρυξιν τῆς Δημοκρατίας, αἱ δὲ δεξιαὶ τὸναντίον τὴν ἀνακήρυξιν τῆς Μοναρχίας· ἐκ τούτου θόρυβος μέγας ἐπικρατεῖ. Ὁ Μακμαὼν ἀπει- λεῖ ὅτι θὰ παραιτηθῇ, ἂν ἀνακηρυχθῇ ἡ δη- μοκρατία· ἀλλ' ἡ ἀπειλὴ αὐτῆ οὐδόλως ἐκ- φοβίζει τοὺς δημοκρατικούς. Ἡ ἐθνοσυνέ- λευσις παρεδέξατο τὸ ἄρλον τῶν συνταγμ- ῶν τῆς ἐπταετοῦς παρατάσεως περὶ σχηματισμοῦ δευτέρας βουλῆς.

Δεκάς Καρλιστῶν ἀξιωματικῶν ἀνεγνώ- ρισε τὸν βασιλέα Ἀλφόνσον· ὁ Κάρολος ὁ- μως ὡς καὶ οἱ ὀπαδοὶ του ἐκ τῆς λειποτα- ξίας τῶν δὲν ἀπεθαρρύνθησαν, ἀλλὰ συνε- νώσαντες τὰς δυνάμεις τῶν βαδίζουσιν, ἵνα ἐπιτεθῶσι κατὰ τὸ βασ. στρατό. Τὰ πολε- μικά σκάφη τῆς Γερμανίας κανοοβολοῦντα τὴν ὑπὸ τῶν Καρλιστῶν κατεχομένην πόλιν Ζαρώ, ἐσαμάτησαν, ἀπειλησάντων τῶν Καρ- λιστῶν, ὅτι θὰ φονεύσωσι τὸ αἰχμαλωτισθέν πλῆρωμα τοῦ «Γουσαῦ». Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας Ἀλφόνσος, ἐπιθεωρῶν τὸν στρα-

τόν τοῦ βορρᾶ, ἐζητωκραυγήθη παρ' αὐτοῦ ἐνθουσιωδῶς.

Ὁ Γλάστων ἀνεκοίνωσε δι' ἐπιστολῆς τῷ Γράμβιλ, ὅτι παραιτεῖται τῆς ἀρχηγίας τῆς ἀρχηγίας τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὁ δὲ Γράμ- βιλ ἀπαντῶν εἰς τὴν ἐπιστολήν τοῦ Γλάσ- τῶνος μέμμεται πικρῶς καὶ κατακρίνει με- τὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων αὐτοῦ ὡς καὶ ὅλου τοῦ φιλελευθέρου κόμματός του τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν τοῦ Γλάστωνος.

Τὸν στρατηγὸν Γαριβάλδην μεταβαίνον- τα ἐν τῇ βουλῇ πολὺ πῆλος ἐπεφυήμησεν αὐτόν· αἱ δὲ ἐν τῇ βουλῇ διάφοροι μερίδες τὸν ὑπεδέχθησαν ἐνθουσιωδῶς.

Κύριε Συντάκτα,

Ἐν τῇ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη ἐφημερίδι τὸ Πλήκτρον εἶδον ἀπάντησιν τινα πρὸς ὅσα σοὶ ἔγραψον περὶ τῆς διαγωγῆς, ἣν πρὸς ἐμὲ εἶδειξεν ὁ ὑπάλληλος τοῦ πράκτορος τῆς ἑλλ. ἀμπολοίας κ. Πανταζοπούλου, Στρα- βοσκιάδης. Ἐκ τῆς ἀπαντήσεώς σου, κ. συν- τάκτα, νομίζω, ὅτι ἀρκούντως ἐπέισθη ἡ κοινωμία, ὅτι ὅσα σοὶ ἔγραψα περὶ αὐτοῦ εἰσὶν ἀληθεῖα ἀναμνησθήσονται· διότι ἡ γε- νομένη ἀπάντησις οὐδόλως ἡδυνήθη ν' ἀναι- ρέσῃ τὸ γεγονός, περὶ οὗ ἀκριβῶς σοὶ ἔγρα- ψα, ὅτι δηλ. ἡρνήθη νὰ μοὶ ἐκδώσῃ φορτω- τικήν πρὸς πλείονα δὲ βεβαίωσιν τῶν λό- γων μου ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πράκτορος κ. Ν. Παντα- ζοπούλου. Κρίνω περιττὸν, κ. συντάκτα, νὰ σοὶ γράψω περισσότερα, διότι δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἐρεθίσω τὴν χολὴν αὐτοῦ περισσώτερον, νομίζοντος ὑβριστάς τοὺς ἐλέγγοντας τοὺς μὴ ἐκπληροῦντας τὸ ἑαυτὸν καθήκον ἐξίσου πρὸς τοὺς συμπολίτας αὐτῶν.

Καλάμαι, 14 Ἰανουαρίου 1875. Π. Η.

Σ. Σ. Α. Μέχρι τοῦδε εἴμεθα σχεδὸν ἐν ἀμφιβολίᾳ περὶ τῶν ἐν τινι προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ καταχωρισθέντων κατὰ τοῦ ὑ- παλλήλου τοῦ ἐν Καλάμαις πρακτορείου Στραβοσκιάδου· ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπαντήσεως, ἣν ἐν τῷ Πλήκτρῳ εἶδομεν, ἀφῆρσαμεν πᾶ- σαν ἀμφιβολίαν περὶ τῶν κατ' αὐτοῦ γρα-

φομένων, ἀφοῦ δὲν ἡδυνήθη ν' ἀναιρέσῃ ὀρι- σμένον γεγονός, ἥτοι ὅτι δὲν ἐξέδωκε φορ- τωτικὴν κλπ. Ἐπομένως δὲν ἔχει δικαίον νὰ ἀπαντᾷ ἀποκαλῶν ὑβριστάς ἐκείνους τοὺς συμπολίτας του, πρὸς οὓς δὲν ἐκπληροῖ ἐξί- σου τὸ καθήκον του, πολὺ δὲ μᾶλλον νὰ παραπονήται κατὰ τῆς δημοσιογραφίας, ἣς ὁ προορισμὸς εἶνε νὰ ἐλέγγῃ καὶ νὰ ἐπιτιμᾷ τοὺς μὴ ἐκπληροῦντας τὸ ἑαυτῶν καθήκον ὑπαλλήλους, καὶ ὅταν μάλιστα τυγχάνουσι συγγενεῖς καλῶν οἰκογενειῶν εἶνε ἄξιαι με- γαλειτέρας μομφῆς, καὶ ὡς ἐκ τούτου πρό- πει νὰ ὦσι προσεκτικώτεροι, διότι τὰ ἀξιό- μεμπτα αὐτῶν ἐλαττώματα ἐπηρεάζουν ἀ- διακρίτως καὶ ἀδίκως ὅλην τὴν οἰκογένειαν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Εἰδοποιοῦνται οἱ καθυσερούντες τὰς συν- ὁρομὰς τῶν καὶ ἀδιαφοροῦντες εἰς τὰς φι- λικὰς εἰδοποιήσεις μας, ὅτι ὁ σατυρισμὸς πάντων ἀνεξαιρέτως ἀρχεται ἀπὸ τοῦ προ- σεχοῦς φύλλου, ὡς ἤρχισε καὶ ἡ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ ἐξέσφλησις τοῦ δικαίου μας. Ἐδικάσθησαν καὶ κατεδικάσθησαν ἄχρι σή- μερον οἱ Κων. Φλέσσας ἐκ Καλαμῶν, Π. Θ. Κουτσοῦκος ἐκ Πειραιῶς, Ἰω. Σαλα- τζόπουλος ἐκ Ναυπλίου, Θ. Ὀρσανίδης καὶ Δημ. Κωνσταντίνου ἐξ Ἀθηνῶν. Τὴν προ- σεχῆ ἐβδομάδα κοινοποιοῦνται καὶ εἰς ἄλ- λους δυστρόπους καὶ ἀφιλοτίμους ἀγῶναι. Ταῦτα δι' ὅσους ἔχουν συνείδησιν.

Τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ πλησίον τῆς Ὁραίας Ἑλλάδος κείμενον Ξενοδοχεῖον «ἡ Βενετία», διευθυνόμενον παρὰ τοῦ κ. Λάμ- προῦ Ἡλιοπούλου, εἶνε ἐν τῶν καλλιτέρων ἐν Ἀθήναις Ξενοδοχείων κατὰ τε τὴν πε- रिποίησιν, τὴν καθαριότητα καὶ τὴν οικονο- μίαν. Συνιστῶντες ὅθεν τὸ εἰρημένον τοῦτο Ξενοδοχεῖον εἰς τοὺς συμπολίτας ἡμῶν ὡς καὶ εἰς πάντα ἄλλον ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀφινοῦμενον, προτρέπο- μεν αὐτοὺς νὰ προτιμήσωσι τοῦτο παντὸς ἄλλου καὶ θέλουσι μένει κατὰ πάντα εὐ- χαριστήμενοι.

Κνωδάλα τῆς πρωτευούσης! τῶν ἐπαρχιῶν τὰ κτήνη! Τρέμετε, ἀφοῦ αὐχένα εἰς ἐμὲ θέλετε κλίνει... Θέλετε με προσκυνῆσαι, κ' ὡς Σωτῆρα με δοξάζει! Ὅπως κ' ὀλῆ ἡ Ἐωρώπη θέλει ὄντως με θαυμάσει! Ναι, χαθεῖτε ἀπὸ τώρα πάντες οἱ μεμολυσμένοι, οἱ μοιλόνατες τὸ ἔθνος, αἰτχροὶ καὶ διεφθαρμένοι!..

Ἄρκετὰ ἐξηυτελίσθη ἀπὸ σὰς πᾶς πατριώτης! Ἐνεπαίχθη, ἐξυβρίσθη, στιγματίσθη ὡς προδότης... Ἄρκετὰ ὡς τώρα πάσχει καὶ ἡ Ἀριστοκρατία, Πρέπει πλέον νὰ ὑψώσῃ κεφαλὴν καὶ ἡ Δουλεία! Πρέπ' ἀνδράποδα νὰ γείνουν οἱ ἐχθροὶ μου οἱ μεγάλοι! Νὰ δουλεύουν καὶ νὰ τρώγουν τὸ ψωμὶ μόνον χαλάλι!..

Πρέπει τέρος ν' ἀναλάμψῃ ὁ καιρὸς τῆς τυραννίας! Ἴνα ἴδωσι τὰ κτήνη καὶ ἡμέρας εὐτυχίας! Ἴνα ἴδῃ κ' ἡ Ἑλλάς μου, ἥτις πρὸ πολλοῦ στενάξει, Κ' ἡ μία σπορὰ κακούργων καθ' ἐκάστην ἀτιμᾶζει, Ἀληθῆ εὐδαιμονία! καὶ ἡμέρας ἐλευτέρας! Ἔρρε! ὄλοι ἄς περάσουν νῦν ἐν στόματι μηχανίας!..

Ὅ! οἱ εὐγενεῖς! τοῦ ἔθνους, ὄ! οἱ τίμιοι! τοῦ τόπου, Ὅσοι νῦν ὑπηρετοῦμεν μετὰ μόχθου τε καὶ κόπου! Ὅπως δώσωμεν ὀλίγην τιμὴν ἴς τὴν πτωχὴν Πατρίδα! (Θεὲ νὰ τιμηθῇ ὁπόταν δουλικὴν βάλῃ χλαμύδα), Αἰσθανόμεθα, τὸ λέγω, σήμερον λύπην μεγάλην! Ὅπου βλέπομεν θημίους νὰ συσφίγγῃ ἴς τὴν ἀγκάλην...

Ὁ καιρὸς λοιπὸν ἐπέστη, ὀπαδοὶ μου ἐγερεῖτε! Κι' ὅτ' ἐπράττατε ὡς τώρα ἴς τὸ κρυφόν, νῦν ἐκτελεῖτε Παρουσία κ' ἄνευ φόβου... ρίψατε τὸ Σύνταγμα μας! Δέσατε ὅλα τὰ κτήνη μὲ τὰ ἄθραυστα δεσμά μας! Παραδῶστε τὴν Ἑλλάδα ἴς τοῦ δεσποτισμοῦ τὰς χεῖρας! Καὶ ἀνοίξατε ταχέως τῆς Δουλείας μας τὰς θύρας!..

Σῆχω Βούλγαρη καὶ Γρίθα, καὶ σπαράξατε τὰ κτήνη! Μεταβάλετε τὸ ἔθνος εἰς σφαγεῖον καὶ καμίνι... Σπεῖρατε παντοῦ τὸν φόβον, ἀρχηγεῖται τῶν κινδύνων! Ἡ φωνὴ μ' ἰσχύει ἐτι... καὶ ἡ φάρα τῶν Ἑλλήνων, Τῶν αἰσχροῶν καὶ κακοήθων! κεφαλὴν δὲν θὰ ὑψώσῃ... Ἔρρε! ἡ Ἑλλάς δικάσθη ἐν δουλείᾳ νὰ βιώσῃ!..

ΜΟΥΣΕΙΟΝ.

Οὐδεὶς ὁμολογεῖ, ὅτι ἐχ' ἄδικον ἐνὸςφ εὐρίσκεται ἐν τῇ παραφορᾷ τῆς πράξεώς του. Ὅσον καὶ ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἐπιθυμίαι μας πάντοτε ἀνακαλύπτομεν μικρὰν τινα ἑλλει- ψιν, ἥτις μᾶς ἐμποδίζει τὴν ἐκθασίν των, ὡς ἐπιθυμοῦμεν καὶ ἐσχεδιάζομεν. Ὁ ἔρωσ εἶνε τὸ ὄπλον, τὸ ὁποῖον ὁ ὕψι- στος ἐφεύρει ἵνα δαμάσῃ τὸν ἀντάρτην ἀν- θρωπον, ἀφοῦ ἀπέτυχον πάντα τὰ ἄλλα μέ- σα του. Ὅστις στρώνει τὴν κλίνην του μὲ ἀκαν- θας καὶ περόνια δὲν πρέπει νὰ περιμένη γλυ- κὴν καὶ ἀναπαυτικὸν ὕπνον. Ἐξ ὅλων τῶν ἐν τῷ κόσμῳ μαθημάτων τὸ δυσκολώτατον εἶνε ν' ἀπομάθωμεν ὅ,τι ἐμάθομεν. Ὁ ἀσθενὴς οὔτε εὐγνωμοσύνην οὔτε χά- ριν ὀφείλει ποτὲ εἰς τὸν ἰατρόν του. Τρεῖς μόνον ἐκτιμοῦν τὰ τρία ταῦτα πρά-

γματα, ὁ γέρον τὴν νεότητά, ὁ φιλάσθενος τὴν ὑγείαν, καὶ ὁ πένης τὸν πλοῦτον. Ὅστις δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὴν ψυ- χὴν ἡμῶν τὴν γενναιοῦτητα εἶνε ὁ ἀριστος τοῦ κόσμου ἰατρός. Ἡ ζήλοτυπία γεννᾶται πάντοτε μετὰ τοῦ ἔρωτος, ἀλλ' οὐδέποτε ἀπονήσκει μετ' αὐτοῦ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Οἱ ἅγιοι Φωκίδος καὶ Ὑδρας ἐπεσκέφθη- σάν ποτε τὸν ζωγράφον Λύτραν εἰς τὸ ἐρ- γαστήριόν του καὶ ἐπέκρινον διαφόρους ἐρ- γασίας του. Μεταξὺ ἄλλων ἕκαμον καὶ τὴν παρατήρησιν ὅτι ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἶχε παρὰ πολὺ κόκκινον πρόσωπον. — Ἐνὸςφ ἐξῆ, ἀπῆντησεν ὁ καλλιτέχνης ζωγράφος, ἴσως ἦν χλωμότερος· ἀλλ' ἦδη ἐν οὐρανῷ αἰσχύ- νεται ὅτι ἡ Ἑκκλησία του κυβερνᾶται ὑπὸ τοιούτων ποιμένων καὶ λειτουργῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐρυθριᾷ. Ἐρωτηθεὶς ποτὲ ὁ Φίλιππος Ἰωάννου

παρὰ τοῦ βοτανικοῦ Ὀρσανίδου νὰ εἴπῃ τὴν γνώμην του περὶ μιᾶς φθῆς του, ἐπιγραφο- μένης τῇ Ἀθανασία, ἀπεκρίθη: Πιστεύω ὅτι ἡ ἐπιστολὴ αὐτῆ δὲν θέλει φθάσει εἰς τὸν πρὸς ὃν ἐπιγράφεται.

Ὁ ἔξιπνος Κώνστας Φλέσσας, δακνόμε- νος νύκταν τινα ὑπὸ τῶν ψύλλων, ἐσθεσε τὸν λύχνον του, λέγων: Ὡ κακίστα ζῶα, τώρα δὲ με βλέπετε πλέον!

Ἀγαπήσας ποτὲ νέαν τινα ὁ νεανίας Κο- ρομηλάς, ἠθέλησε νὰ τὴν νυμφευθῇ· ἦλθε δὲ νὰ ζητήσῃ τὴν περὶ τούτου γνώμην τοῦ σοφοῦ φίλου του Καμπούρογλου, ὅστις τῷ εἶπε: «Σκέψου καλῶς· κάμεις θυσίαν, τὴν ὁποῖαν ἐγὼ δὲν ἤθελα κάμει ποτέ. Ἐχεις τετρακοσίας χιλιάδας δραχμῶν· ἄλλοι, ἀντὶ νὰ χάσουν τόσην ποσότητα διὰ μίαν γυ- ναῖκα, ἤθελον δώσει τετρακοσίας χιλιάδας γυναικας διὰ τὴν ἀποκτήσωσιν.

